

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci

žalobkyně: **Compliance 4you s.r.o.**, IČO: 05390117
sídlem Radějovice 97, 251 68 Radějovice

proti
žalovaná: **Česká národní banka**, IČO: 48136450
sídlem Na Příkopě 864/28, 115 03 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí bankovní rady České národní banky ze dne 28. 5. 2020, č. j. 2020/065045/CNB/110,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Předmět řízení a stručné vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 10. 8. 2020 u Městského soudu v Praze (dále jen „soud“) domáhala přezkoumání rozhodnutí bankovní rady České národní banky (dále jen „žalovaná“) ze dne 28. 5. 2020, č. j. 2020/065045/CNB/110 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ve spojení s § 46c zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ČNB“) zamítnut rozklad žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí České národní banky (dále jen „prvostupňový orgán“ nebo „ČNB“) ze dne 9. 3. 2020, č. j. 2020/38147/570, sp. zn. Sp/2018/358/573 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyni ve výroku I odňata v souladu s § 68 odst. 2 písm. a) zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o spotřebitelském úvěru“) akreditace, neboť byla udělena na základě nepravdivých údajů prokazujících splnění organizačních předpokladů, které jsou v souladu s § 63 odst. 2 písm. b) zákona o spotřebitelském úvěru nezbytnou podmínkou pro udělení akreditace. Výrokem II prvostupňového rozhodnutí byla žalobkyni uložena podle § 156 odst. 2 písm. b) zákona o spotřebitelském úvěru pokuta ve výši 100 000 Kč za spáchání přestupků podle § 156 odst. 1 písm. c), d), e) zákona o spotřebitelském úvěru a podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“). Výrokem III prvostupňového rozhodnutí správní orgán prvního stupně uložil žalobkyni podle § 79 odst. 5 správního řádu ve vazbě na § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně v zákonné lhůtě dne 30. 3. 2020 rozklad, kterým jej napadla v celém rozsahu. *První okruh* námitek uvedených žalobkyní v podaném rozkladu se vztahoval k odnětí akreditace a *druhý* k výši pokuty uložené za spáchané přestupky.

II. Napadené rozhodnutí

4. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 8. 6. 2020. Žalovaná ve vztahu k *odnětí akreditace* zastávala názor, že uvedla-li žalobkyně, že má tři divize, pak je zřejmé, že tyto divize musely být určitým způsobem personálně obsazeny. Pouhá přítomnost tří jednatelů (a posléze dvou) nemohla vytvářet tři divize, které účastník řízení popsal ve svém Organizačním řádu účinném od 31. 3. 2017 (dále jen „aktuální organizační řád“). Žalované nepřísluší hodnotit počet osob potřebných k zajištění činnosti jednotlivých divizí. Vždy však musí být dodrženy principy kontroly a rozdělení rolí, tak jak je uvedeno v aktuálním organizačním řádu. Z provedené kontroly však vyplynulo, že žalobkyně nastavené principy a role nezajistila, tedy nedisponovala organizační strukturou popsanou v aktuálním organizačním řádu, ale postupovala podle původního organizačního řádu. V průběhu kontroly bylo u žalobkyně zjištěno, že reálný stav byl v rozporu s vnitřními předpisy, což připustila i sama žalobkyně ve své argumentaci, kdy uvedla, že upravila svoje organizační uspořádání v organizačním řádu „robustněji“, neboť předpokládala úspěšný vývoj své podnikatelské činnosti. Na základě uvedených skutečností prvostupňový orgán dovodil, že byla naplněna podmínka pro odnětí akreditace podle § 68 odst. 2 písm. a) zákona o spotřebitelském úvěru, neboť v rámci řízení o udělení akreditace žalobkyně

sdělila nepravdivé údaje. Za nepravdivý údaj lze považovat takový údaj, který neodpovídá skutečnosti. Tím, že žalobkyně v řízení o udělení akreditace předložila aktuální organizační řád, který neodpovídal skutečnosti, naplnil definici nepravdivého údaje.

5. K *namítané výši uložené pokuty* žalovaná konstatovala, že prvostupňový orgán velmi podrobně odůvodnil výši uložené pokuty v bodech 157 až 176 prvostupňového rozhodnutí a v bodu 172 prvostupňového rozhodnutí uvedl, že odpovídající výše pokuty závisí na několika faktorech, především na závažnosti spáchaného přestupku, a nikoliv na výsledku hospodaření. Prvostupňový orgán zhodnotil majetkové poměry žalobkyně a dospěl k závěru, že disponuje dostatečnými zdroji pro úhradu uložené pokuty. Žalovaná se s odůvodněním pokuty ztotožnila a doplnila citaci soudní judikatury [rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 2 Ads 171/2019 - 43 ze dne 20. 2. 2020]: *„pokuta má být uložena v takové výši, aby jednak nebyla likvidační, na druhou stranu musí pachatele „bolet“, aby se pro příště obdobného jednání vyvaroval - musí být slovy rozsudku Městského soudu v Praze z 16. 11. 2004, č. j. 10 Ca 250/2003 - 48 (publ. pod č. 560/2005 Sb. NSS), nikoli zanedbatelná a mít v sobě i složku represivní. Jen tak bude naplněno hledisko prevence. NSS v rozsudku ze dne 3. 6. 2015, č. j. 6 As 266/2014 - 41, shledal jako přiměřenou pokutu ve výši 100 000 Kč, která v podnikatelském prostředí obecně nepředstavuje částku, která by měla likvidační charakter ve významu vzniku platební neschopnosti či nutnosti ukončit podnikatelskou činnost“*.
6. Na základě shora uvedeného žalovaná dospěla k závěru, že prvostupňový orgán zjistil stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, a zjistil rozhodné skutečnosti odůvodňující vydání napadeného rozhodnutí. Správní orgán prvního stupně shromáždil podklady v rozsahu, který je dostatečnou oporou pro vydání prvostupňového rozhodnutí v souladu s ustanoveními § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu.

III. Žaloba

7. *První žalobní námitkou* žalobkyně rozporovala odejmutí akreditace. Konstatovala, že tvořila své organizační předpisy v době, kdy nemohla mít přesnou představu o možném ne/úspěchu svého podnikatelského záměru a rozsahu svých činností. Právě proto byly organizační předpisy nastaveny tak, aby umožnily kontrolované osobě pružně reagovat na aktuální vývoj podnikatelsko-ekonomické situace. Žalobkyně neuvedla, že by se její divize v době podání žádosti o akreditaci dělily na další oddělení, příp. že by měla další zaměstnance. Organizační předpisy stanovily další dělení divizí a nábor dalších zaměstnanců jako možnost, nikoli jako konstatování stávajícího stavu. Pořádání zkoušek bylo jedinou dosavadní podnikatelskou činností a zdrojem zisku žalobkyně. Žalobkyně nemohla dle jejího mínění předpokládat, že by prvostupňový orgán a žalovaná mohli na základě jazykové interpretace vnitřních předpisů žalobkyně dospět k výkladu, kterým následně odůvodnili svá rozhodnutí. Proto nedošlo dle žalobkyně k naplnění zákonných podmínek pro odnětí akreditace, neboť v žádosti neuvedla nepravdivé informace.
8. *Ve druhé žalobní námitce* žalobkyně uvedla, že v roce 2018 dosáhla zisku ve výši cca 500 000 Kč. S ohledem na to, že prvostupňový orgán vycházel při stanovení výše udělené pokuty z předpokládaného zisku přesahujícího 1 000 000 Kč, mělo dle žalobkyně při zjištění skutečné výše zisku dojít k alikvotnímu snížení pokuty.

9. Závěrem žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované

10. Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 25. 9. 2020 a v doplnění k tomuto vyjádření ze dne 22. 10. 2020 předeslala, že žaloba nepřináší žádnou věcně novou argumentaci a nerozporuje skutková zjištění uvedená ve výroku II prvostupňového rozhodnutí. Podaná žaloba kopíruje doplnění odporu žalobkyně ze dne 11. 3. 2019 uvedené na stranách 2 až 9 a 12, kdy žalobkyně pouze nahradila slova „kontrolovaná osoba“ slovy „žalobkyně“, a proto se ČNB s argumentací uvedenou v žalobě již vypořádala v prvostupňovém rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že žalobkyně na toto doplnění odporu odkázala i v podaném rozkladu, další argumentace týkající se žalobních námitek je uvedena v napadeném rozhodnutí.
11. *K první žalobní námitce* žalovaná následně zopakovala, že v rámci řízení o udělení akreditace ČNB vychází z premisy, že předložené podklady jsou pravdivé, aktuální a úplné, tedy jinými slovy, že jednotliví žadatelé budou ve své praxi postupovat v souladu s předloženými podklady. Pravdivost, aktuálnost a úplnost údajů uvedených v žádosti, listinných dokumentech a dokladech přiložených k žádosti pak jednotliví žadatelé potvrzují svým prohlášením. Podle těchto údajů splnila žalobkyně zákonné podmínky a akreditace jí byla udělena. Žalovaná zastává názor, že z povahy věci je zřejmé, že organizační předpoklady musí být vtěleny do vnitřních předpisů žadatele a současně musí být zajištěny i fakticky, mezi vnitřními předpisy a faktickými procedurami musí být shoda. K řádnému výkonu činnosti akreditované osoby je nezbytné disponovat nejen vnitřními předpisy, ale i osobami, které jejich obsah budou v praxi skutečně zajišťovat, ale zároveň i kontrolními postupy, které zajistí, že jsou dodržovány všechny zákonné i vnitřní předpisy. Žalobkyně ostatně ani v žalobě nepopírala, že organizační řád připravila tak, aby spíše vyhověla požadavkům licenčního řízení, nikoliv aby se tímto předpisem reálně řídila.
12. Ve vztahu ke *druhé žalobní námitce* žalovaná poukázala na část argumentace z prvostupňového a napadeného rozhodnutí, týkající se stanovení výše pokuty.
13. Závěrem žalovaná navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

14. Žaloba byla podána včas ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Městský soud rovněž neshledal důvody pro to, aby zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení, které by bránily jeho přezkoumání v rozsahu uplatněných žalobních bodů (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 - 84).

16. O podané žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, a to za podmínek vyplývajících z § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalovaný s takovým postupem souhlasil a souhlas žalobkyně soud ve smyslu § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. předpokládal. Soud v projednávané věci vyšel z podkladů obsažených ve správním spise, které pro posouzení a rozhodnutí věci hodnotil jako dostatečné. Správním spisem se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
17. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující pro rozhodnutí ve věci relevantní skutečnosti.
18. Prvostupňový orgán provedl u žalobkyně kontrolu podle kontrolního řádu, která byla zahájena doručením oznámení o zahájení kontroly č. j. 2018/018067/CNB/650 dne 13. 2. 2018. Z průběhu kontroly byl vyhotoven protokol o kontrole č. j. 2018/083225/CNB/650 ze dne 29. 6. 2018. Žalobkyně podala proti zjištěním v protokolu o kontrole námitky, které byly vyřízeny v rozhodnutí o námitkách č. j. 2018/101201 /CNB/650 ze dne 24. 8. 2018.
19. Na základě kontrolních zjištění prvostupňový orgán zahájil dne 11. 1. 2019 doručením příkazu č. j. 2019/1409/570 ze dne 7. 1. 2019 (dále jen „příkaz“) s žalobkyní správní řízení. Příkazem byla žalobkyni odňata akreditace, neboť byla udělena na základě nepravdivých údajů prokazujících splnění organizačních předpokladů, a dále jí byla uložena pokuta ve výši 100 000 Kč za porušení zákona o spotřebitelském úvěru a kontrolního řádu.
20. Žalobkyně podala proti příkazu v zákonné lhůtě dne 18. 1. 2019 odpor, čímž došlo ke zrušení příkazu a prvostupňový orgán pokračoval podle § 150 odst. 3 správního řádu ve vedení řízení.
21. Dne 9. 3. 2020 vydal prvostupňový orgán prvostupňové rozhodnutí, kterým byla žalobkyni ve výroku I odňata v souladu s § 68 odst. 2 písm. a) zákona o spotřebitelském úvěru akreditace, neboť byla udělena na základě nepravdivých údajů prokazujících splnění organizačních předpokladů, které jsou v souladu s § 63 odst. 2 písm. b) zákona o spotřebitelském úvěru nezbytnou podmínkou pro udělení akreditace. Výrokem II byla žalobkyni uložena podle § 156 odst. 2 písm. b) zákona o spotřebitelském úvěru pokuta ve výši 100 000 Kč neboť se dopustila přestupků podle § 156 odst. 1 písm. c), d), e) zákona o spotřebitelském úvěru a přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu.
22. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí dne 30. 3. 2020 rozklad, ve kterém odkázala na svůj odpor proti příkazu. Žalobkyně navrhla zrušení výroku o odnětí akreditace a snížení pokuty na 30 000 Kč až 50 000 Kč. O rozkladu bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím, jak je uvedeno shora v části II. rozsudku.
23. Při posouzení věci vycházel soud z následující právní úpravy.
24. Dle § 63 odst. 2 písm. b) zákona o spotřebitelském úvěru *Česká národní banka udělí nebo prodlouží akreditaci žadateli, pokud má věcné, kvalifikační, organizační a personální předpoklady pro činnost akreditované osoby, zejména splňuje organizačně-technické požadavky na pořádání odborných zkoušek.*

25. Dle § 63 odst. 3 zákona o spotřebitelském úvěru *minimální rozsah požadavků na věcné, kvalifikační, organizační a personální předpoklady žadatele o udělení akreditace stanoví prováděcí právní předpis.*
26. Dle § 68 odst. 2 písm. a) zákona o spotřebitelském úvěru *Česká národní banka akreditaci může odejmout, jestliže údaje, na jejichž základě byla akreditace udělena, byly nepravdivé nebo zavádějící.*
27. Dle § 5 odst. 1 vyhlášky č. 384/2016 Sb., o odborné způsobilosti pro distribuci spotřebitelského úvěru (dále jen „vyhláška o odborné způsobilosti“) *akreditovaná osoba má organizační uspořádání s řádným, průhledným, jasným a uceleným vymezením činností a s nimi spojených působností a rozhodovacích pravomocí, které upraví ve vnitřním předpise.*
28. Dle § 5 odst. 2 vyhlášky o odborné způsobilosti *akreditovaná osoba ve vnitřním předpise uvede také bezpečnostní a kontrolní opatření při zpracování a evidenci informací týkajících se odborných zkoušek a pravidla pro jmenování předsedy komise a jejích členů.*
29. Dle § 5 odst. 3 vyhlášky o odborné způsobilosti *akreditovaná osoba zajistí, aby v době konání odborných zkoušek byla ustavena alespoň jedna komise.*
30. Dle § 5 odst. 4 vyhlášky o odborné způsobilosti *odborná zkouška probíhá pod přímým dohledem komise.*
31. Dle § 9 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 381/2016 Sb., o žádostech, oznámeních a předkládání výkazů podle zákona o spotřebitelském úvěru *podrobnostmi náležitostí žádosti o udělení akreditace k pořádání odborné zkoušky jsou tyto údaje a doklady: doklady prokazující věcné, kvalifikační, organizační a personální předpoklady pro činnost akreditované osoby.*
32. Řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby tak v zásadě předurčuje i obsah a rozsah soudního přezkumu. Soud není oprávněn (a tím méně povinen) za žalobce domýšlet či dotvářet žalobní námitky z vlastní iniciativy. Takový postup soudu by popíral uplatnění dispoziční zásady a zasahoval by do principu rovnosti účastníků řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 3. 2021, č. j. 1As 475/2020-37).
33. Městský soud předesílá, že námitky obsažené v žalobě již byly žalobkyní uplatněny jak v odporu proti příkazu ze dne 7. 1. 2019, č. j. 2019/1409/570, kterým byla žalobkyni odňata akreditace a uložena pokuta ve výši 100 000 Kč, resp. v doplnění odporu ze dne 11. 3. 2019, tak posléze i v rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí, přičemž ČNB i žalovaná se s těmito námitkami řádně a komplexně vypořádaly v odůvodnění prvostupňového a posléze i napadeného rozhodnutí. Jelikož soud považuje vypořádání zmíněných námitek ze strany správních orgánů obou stupňů za věcně správné, zákonné a vyčerpávající, plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť smyslem soudního přezkumu není stále dokola podrobně opakovat již jednou vyčtené (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č.j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, ze dne 29. 3. 2013, č.j. 2 Afs 37/2012-47, a ze dne 30. 6. 2014, č.j. 8 Azs

71/2014-49). Tuto praxi aproboval i Evropský soud pro lidská práva ve věci Helle proti Finsku (rozhodnutí ze dne 19. 12. 1997, č. 20772/92, odst. 59 - 60), jakož i Ústavní soud (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 7. 2011, sp.zn. II. ÚS 752/10, a usnesení téhož soudu ze dne 6. 6. 2013, sp.zn. II. ÚS 2454/12, usnesení ze dne 4. 7. 2012, sp.zn. III. ÚS 1972/12, usnesení ze dne 14. 10. 2013, sp. zn. IV. ÚS 2266/12, ze dne 15. 10. 2013, sp.zn. IV. ÚS 3391/12 atd.).

34. K problematice totožného obsahu odvolání (zde analogicky použito pro rozklad) se okrajově vyjádřil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 10. 2. 2021, č. j. 10 Ads 393/2020-44, ve kterém konstatoval, že *„žaloba napadá rozhodnutí žalovaného, nikoliv rozhodnutí inspektorátu jako správního orgánu I. stupně. Proto se stěžovatelka mylí, pokud si myslí, že ji snad krajský soud nutí slovo od slova přepsat obsah odvolání do žaloby. Ani s tím by stěžovatelka nepochodila. Stěžovatelka měla v žalobě srozumitelně a konkrétně vysvětlit, v čem je rozhodnutí žalovaného nesprávné, s jakými odvolacími argumenty se žalovaný nevypořádal, jaké konkrétní důkazy vyhodnotil nesprávně a proč, kterou část svědecké výpovědi dezinterpretoval, kterou část opominul atd. Nelze tedy jen obecně odkázat na odvolání (to by bylo možné třeba proto, aby žalobce ukázal, ke které konkrétní části odvolání se žalovaný opominul vyjádřit)“*.
35. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře (rozsudek č. j. 7 Afs 440/2018 - 63 ze dne 23. 4. 2020) rovněž zdůraznil, *„že žalobní body mají primárně směřovat proti napadenému rozhodnutí (tj. rozhodnutí o odvolání) a jeho důvodům. Pokud odvolací orgán uplatněné námitky dostatečně vypořádá a žalobce je v žalobě pouze zopakuje, aniž by na důvody rozhodnutí o odvolání reagoval, podstatně tím snižuje své šance na úspěch, neboť soud za něj nemůže domýšlet další argumenty. Tento následek je o to silnější za situace, kdy v odvolacím řízení došlo ve větším rozsahu k doplňování dokazování, jako tomu bylo v posuzované věci. Soud se poté musí věnovat žalobcem uváděným skutečnostem pouze v míře jejich obecnosti“*.
36. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013 - 128, musí být *„seznatelné, z jakých především právních důvodů považuje žalobce rozhodnutí správních orgánů za nezákonná. I přestože žalobce v žalobě nereagoval přímo na argumenty uvedené žalovaným v napadeném rozhodnutí (žalobní body výslovně svým textem nemíří proti napadenému rozhodnutí), je z jeho tvrzení, resp. setrvání na předchozí právní argumentaci, zřejmé, v čem spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť se jedná především o právní argumentaci abstraktnějšího charakteru, která poskytla soudu přinejmenším obecný referenční rámec přezkumu (k tomu viz dále) a soudu mělo být zřejmé, jakým směrem bude směřovat jeho přezkum. Žalobní body tak de facto směřují i proti obsahu napadeného rozhodnutí. [...] Nejvyšší správní soud tímto však v žádném případě nezobecňuje, že k naplnění podmínky uvedení žalobních bodů vždy postačí zkopírování argumentace z odvolání. Tuto podmínku je samozřejmě nutné posuzovat případ od případu. V nyní projednávaném případě má Nejvyšší správní soud za to, že i ono pouhé „zkopírování“ stačilo ke splnění této podmínky. Stěžovatel totiž v žalobě označil napadené rozhodnutí, jasně vymezil, že podává správní žalobu, a poté sice setrval na svých argumentech uvedených v odvolání, avšak, jak již bylo shora uvedeno, jedná se o argumenty do jisté míry právně-abstraktní (např. argumentace účelem zákona), které de facto mířily i proti napadenému rozhodnutí a které soudu poskytly obecný referenční rámec přezkumu. Nejvyšší správní soud si je vědom, že zde existuje judikatura, ze které vyplývá, že zkopírování odvolacích námitek do žaloby běžně nepostačí pro naplnění podmínky uvedení žalobních bodů (srov. krajským soudem odkazované rozsudky Nejvyššího správního soudu ze*

dne 22. 1. 2007, č. j. 8 Afs 55/2005 – 74, a ze dne 20. 4. 2007, č. j. 8 Afs 5/2006 – 56, přičemž posledně uváděný se týká především požadavků na kasační námitky). Nejvyšší správní soud však má za to, že tuto judikaturu je nutno nyní vykládat prizmatem citovaného rozsudku rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78, který pojem žalobní bod vykládá 6 Afs 9/2015 – 33 pokračování extenzivněji a liberálněji (viz výše), a do jisté míry tak závěry uvedené judikatury (nepřímo) koriguje. Jak již bylo uvedeno, stěžovatelova tvrzení ve světle citovaného rozsudku rozšířeného senátu splňují podmínku uvedení žalobních bodů“.

37. S ohledem na shora uvedenou judikaturu NSS vyhodnotil soud žalobní body jako obecně projednatelné a přikročil k samotnému meritornímu přezkumu.
38. K první žalobní námitce vztahující se k tvrzenému nezákonnému odnětí akreditace lze ve shodě s napadeným rozhodnutím pro přehlednost uvést, že žádost o udělení akreditace podle § 64 odst. 2 zákona o spotřebitelském úvěru obsahuje vedle náležitostí stanovených správním řádem též údaje o splnění podmínek pro udělení akreditace stanovených v § 63 odst. 2 zákona o spotřebitelském úvěru. Prvostupňový orgán udělí akreditaci žadateli, pokud žadatel mimo jiné splňuje zákonem stanovené předpoklady, a to věcné, kvalifikační, organizační a personální [§ 63 odst. 2 písm. b) zákona o spotřebitelském úvěru]. Podle § 63 odst. 3 zákona o spotřebitelském úvěru minimální rozsah těchto požadavků stanoví prováděcí předpis, a to vyhláška o odborné způsobilosti. Tato vyhláška rozděluje zákonné předpoklady do tří skupin: (i) § 4 - věcné předpoklady (vhodné prostory pro pořádání zkoušek s přiměřeným počtem a kapacitou zkušebních místností, technické a programové prostředky pro pořádání odborných zkoušek a uchování dokumentů o provádění odborných zkoušek), (ii) § 5 - organizační předpoklady (organizační uspořádání s řádným, průhledným, jasným a uceleným vymezením činností a s nimi spojených působností a rozhodovacích pravomocí, které upraví ve vnitřním předpise) a (iii) § 6 - kvalifikační a personální předpoklady (vztahují se na členy komise).
39. Mezi organizační předpoklady patří požadavek, aby měla akreditovaná osoba organizační uspořádání s řádným, průhledným, jasným a uceleným vymezením činností a s nimi spojených působností a rozhodovacích pravomocí, které upraví ve vnitřním předpise (například v organizačním řádu). V tomto vnitřním předpise musí akreditovaná osoba dále uvést bezpečnostní a kontrolní opatření při zpracování a evidenci informací týkajících se odborných zkoušek a pravidla pro průhledné jmenování předsedy komise a jejích členů. Jako příklady bezpečnostních a kontrolních opatření důvodová zpráva k vyhlášce o odborné způsobilosti uvádí, že se jimi rozumějí: „*například pravidla obsahující omezení přístupových práv k informačnímu systému akreditované osoby, ukládání a zálohování dat a nakládání s nimi, zabezpečení ochrany informačního systému akreditované osoby pro zpracování a evidenci informací před přístupem a zásahy ze strany neoprávněných osob a před poškozením, způsob rekonstrukce dat při jejich poškození*“. Mezi organizační předpoklady patří i skutečnost, že akreditovaná osoba zajistí, aby v době konání odborných zkoušek byla ustavena alespoň jedna komise, která může být jmenována jako stálá nebo ad hoc pro každý termín zkoušky. (Komentář: zákon o spotřebitelském úvěru. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 331–332, marg. č. 21.).
40. Z kontrolního spisu sp. zn. S-OS-2018/00036/CNB/651, který tvoří přílohu správního spisu městský soud ověřil, že žalobkyně v rámci řízení o udělení akreditace nejprve předložila organizační řád s účinností od 2. 12. 2016 (dále jen „původní organizační řád“).

Původní organizační řád však nesplňoval zákonné požadavky a žalobkyně byla vyzvána k odstranění nedostatků žádosti (viz též body 13 a 14 prvostupňového rozhodnutí). Následně žalobkyně předložila organizační řád s účinností od 31. 3. 2017 (dále jen „aktuální organizační řád“). Oproti původnímu organizačnímu řádu žalobkyně v aktuálním organizačním řádu podstatným způsobem přepracovala zejména článek 2 týkající se organizační struktury (viz též body 15 a 16 prvostupňového rozhodnutí).

41. Dle čl. 2 odst. 5 aktuálního organizačního řádu řídí *„každý odpovědný jednatel běžnou činnost příslušné divize, přičemž seznam aktuálně zvolených odpovědných jednatelek je uveden v příloze č. 3 tohoto organizačního řádu. Každá z divizí se může dále dělit na jednotlivá oddělení. Příímými podřízenými odpovědného jednatele jsou vedoucí oddělení, případně již řadoví zaměstnanci. Odpovědný jednatel může mít svého zástupce, obvykle jednoho z vedoucích oddělení. Jednotlivé divize, resp. příslušný odpovědný jednatel, odpovídají za činnosti jim přiřazené ve vnitřních předpisech Akreditované osoby. Za činnosti výslovně neuvedené ve vnitřních předpisech Akreditované osoby odpovídá příslušný odpovědný jednatel provozní divize“*.
42. V řízení o udělení akreditace vychází prvostupňový orgán z premisy, že předložené podklady žadatele jsou pravdivé, aktuální a úplné, tedy že jednotliví žadatelé budou ve své praxi postupovat v souladu s předloženými podklady. Pravdivost, aktuálnost a úplnost údajů uvedených v žádosti, listinných dokumentech a dokladech přiložených k žádosti pak jednotliví žadatelé potvrzují svým prohlášením. Podle § 66 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru je pak akreditovaná osoba povinna bez zbytečného odkladu oznámit prvostupňovému orgánu změnu podmínek pro udělení akreditace uvedených v § 63 odst. 2 zákona o spotřebitelském úvěru (tj. mimo jiné organizačních předpokladů), jakmile se o ní dozví.
43. Městský soud se ztotožňuje s názorem žalované, že z povahy shora citovaných zákonných ustanovení je zřejmé, že pro naplnění podmínky organizačních předpokladů musí být tyto nejen vtěleny do vnitřních předpisů žadatele o udělení akreditace, nýbrž současně též fakticky zajištěny, tedy jinými slovy, že reálný stav organizačního uspořádání žadatele o akreditaci musí být odrazem jeho vnitřních předpisů.
44. V projednávané věci z obsahu správního spisu vyplynulo, že žalobkyně nastavené principy a role nezajistila, tedy nedisponovala organizační strukturou popsanou v aktuálním organizačním řádu, ale postupovala podle původního organizačního řádu, který zákonné požadavky nesplňoval (viz protokol o kontrole č. j. 2018/083225/CNB/650). Reálný stav tak byl v rozporu s vnitřními předpisy žalobkyně, což žalobkyně i sama připustila, když uvedla, že upravila svoje organizační uspořádání v aktuálním organizačním řádu „robustněji“, neboť předpokládala úspěšný vývoj své podnikatelské činnosti.
45. Byť soud připouští, že v aktuálním organizačním řádu je uvedena možnost členění jednotlivých divizí na oddělení i možnost zavedení odpovědných zástupců jednatele, tak existence divizí je uvedena bez možnosti volby. Toto vyplývá i z přílohy aktuálního organizačního řádu. Následně je z aktuálního organizačního řádu zřejmé, že počítá s existencí dalších osob podílejících se na činnosti žalobkyně [například čl. 3 odst. 7, 9 12 písm. f), 13 písm. d) aktuálního organizačního řádu]. Pokud byla divize tvořena pouze jednatelem stojícím v jejím čele, jak tvrdí žalobkyně, znamenalo by toto například dle čl. 3

odst. 12 písm. f) aktuálního organizačního řádu, že jednatel kontroluje svoji vlastní činnost a pokud při této „samokontrolé“ zjistí, že v jím vykonané činnosti jsou nedostatky, informuje o tom zbývajících jednatele, což v situaci, jak byla zjištěna při kontrole, znamená, že informuje zbylého jednoho jednatele. Stejně tak postupuje i tento druhý a poslední jednatel, pokud při „samokontrolé“ zjistí nedostatky. Soud se plně ztotožňuje i s pojednáním žalované o významu slova divize. Pokud by měly být jednotlivé divize definovány jako „okruh činností, které jednatel sám zajišťuje“, není použití tohoto termínu logické.

46. Na základě uvedených skutečností správní orgány oprávněně dovodily, že byla naplněna podmínka pro odnětí akreditace podle § 68 odst. 2 písm. a) zákona o spotřebitelském úvěru, neboť v rámci řízení o udělení akreditace žalobkyně sdělila nepravdivé údaje.
47. První žalobní námitku soud neshledal důvodnou.
48. Soud se neztotožnil ani s *druhou žalobní námitkou*, vztahující se k výši pokuty. Soud předesílá, že tato námitka tak, jak ji formulovala žalobkyně v žalobě [„co se týká výroku ad II) uvádí žalobkyně, že v roce 2018 dosáhla zisku ve výši cca 500.000,- Kč. S ohledem na to, že Česká národní banka vycházela při stanovení výše udělené pokuty z předpokládaného zisku přesahujícího 1.000.000,- Kč, mělo při zjištění skutečné výše zisku k alikvotnímu snížení pokuty“] není návrhem na moderaci správního trestu ve smyslu § 78 odst. 2 s. ř. s., neboť žalobkyně nesplnila „nezbytnou podmínkou takového postupu soudu - návrh žalobce v podané žalobě na snížení uložené pokuty či upuštění od potrestání (§ 65 odst. 3 SŘS). Petit znějící na moderaci trestu může být formulován jednak jako eventuální petit (vedle návrhu na zrušení rozhodnutí pro nezákonnost), jednak jako prostý petit (samostatně).“ (BLAŽEK, Tomáš a spol. Soudní řád správní. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016.) I v případě druhé žalobní námítky soud podotýká, že žalobkyně nenapadá argumentaci žalované předešlou v napadeném rozhodnutí, ale pouze opakuje námitku již uvedenou v rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí, která byla žalovanou následně v napadeném rozhodnutí vypořádána. Obsáhlé zdůvodnění výše uložené správní pokuty je obsaženo již v prvostupňovém rozhodnutí v bodech 157 až 176. S námitkou zjištění skutečného hospodářského výsledku a alikvotního snížení uložené pokuty na 30 000 Kč až 50 000 Kč se žalovaná v dostačujícím rozsahu vypořádala na straně 7 napadeného rozhodnutí, přičemž soud neshledal nic, co by argumentaci žalované vytknul.
49. Městský soud uzavírá, že správní orgány obou stupňů se s námitkami žalobkyně uvedenými v odporu proti příkazu a následně v rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí, které žalobkyně zopakovala v žalobě, vypořádaly řádně, komplexně a vyčerpávajícím způsobem, jejich rozhodnutí jsou plně přezkoumatelná a s jejich závěry se soud zcela ztotožnil.

VI. Závěr a náklady řízení

50. Na základě shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

51. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Ve věci byla úspěšná žalovaná, které však žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. prosince 2022

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu